

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314206458
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314206458.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci samosudkyňou JUDr. Annou Hozákovou, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej č. 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zast. Advokátskou kanceláriou Soukeník - Štrpka, s.r.o., Šoltésovej č. 14, Bratislava, IČO: 36 861 711, proti odporkyni A. T., rod. S., nar. X.XX.XXXX, J. č. XXX, o zaplatenie 817,58 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa, aby odporkyňa bola zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi istinu 817,58 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. zo sumy vo výške 47,99 Eur za obdobie od 6.7.2010 do zaplatenia, 9 % p. a. zo sumy 174,37 Eur za obdobie od 6.8.2010 do zaplatenia, 9 % p. a. zo sumy 94,81 Eur od 6.9.2010 do zaplatenia, 9 % p. a. zo sumy 2,50 Eur za obdobie od 6.10.2015 do zaplatenia, 9,25 % p. a. zo sumy 497,91 Eur od 4.6.2011 do zaplatenia, z a m i e t a .

Súd z a m i e t a aj návrh navrhovateľa na náhradu trov konania.

Odporkyni súd náhradu trov konania n e p r i s u d z u j e .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom proti odporkyni zo dňa 20.6.2014 domáhal zaplatenia istiny vo výške 817,58 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. zo sumy 47,99 Eur za obdobie od 6.7.2010 do zaplatenia, 9 % p. a. zo sumy vo výške 174,37 Eur za obdobie od 6.8.2010 do zaplatenia, 9 % p. a. zo sumy vo výške 94,81 Eur za obdobie od 6.9.2010 do zaplatenia, vo výške 9 % p. a. zo sumy vo výške 2,50 Eur za obdobie od 6.10.2010 do zaplatenia a vo výške 9,25 % p. a. zo sumy vo výške 497,91 Eur za obdobie od 4.6.2011 do zaplatenia.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom v Bratislave a odporkyňou vznikol zmluvný vzťah na základe zmluvy o pripojení uzavretej v zmysle §-u 43 zák. č. 610/2003 Zb. z. o elektronických médiách, keď sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal odporkyni poskytovať elektronické komunikačné služby a odporkyňa sa zaviazala plniť povinnosti, ktoré jej ako zmluvnému partnerovi v zmysle zmluvy o pripojení vyplývali. To znamená, že sa zaviazala riadne odoberať služby elektronickej komunikácie, najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, platiť za tieto služby riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu služieb. Zo zmluvy o pripojení vyplývalo, že povinnosťou odporkyne pre prípad nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi žalobcu bola povinnosť uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve (dodatku o pripojení). V súdenom prípade teda navrhovateľ poukazoval na sankčný charakter zmluvnej pokuty za nedodržanie konkrétne určených povinností, ktoré odporkyni vyplývali zo zmluvy o pripojení, resp. dodatku k zmluve o pripojení.

Právny zástupca žalobcu poukazoval na stanoviská súdov pri rozhodovaní o zmluvných pokutách, keď poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19.3.2013 č. konania 9Co/31/2012, v ktorom konajúci súd uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 16.4.2012 pod sp. zn. 16Co/33/2012 a poukázal na skutočnosti ohľadne prijateľnosti dojednania zmluvnej pokuty.

Odporkyňa, ktorá po nariadení pojednávania vo veci na deň 27.10.2015 svoju neúčasť ospravedlnila z dôvodu starostlivosti o maloleté dieťa útleho veku, uvádzala, že nie si je vedomá nejakého dlhu, resp. prečo by mala platiť zmluvnú pokutu z dôvodu absencie všeobecných zmluvných podmienok pri podpisovaní zmluvy, ktoré nemala k dispozícii a preto žiadala žalobu zamietnuť, takisto aj z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa. Navrhovateľ svoju neúčasť písomným podaním z 15.10.2015 ospravedlnil, vyjadril sa vo veci a súhlasil, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd po splnení podmienok §-u 115 ods. 1 a 2 konal v neprítomnosti účastníkov. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa vznikol zmluvný vzťah založený na základe Zmluvy o pripojení, keď podľa uvedenej zmluvy pôvodne odporkyňa uzatvorila dňa 2.12.2008 zmluvu ako fyzická osoba, i keď v kolónke „obchodné meno spoločnosti“ je uvedené A. S. - J. U.O.. Dodatkom k zmluve z 2.12.2008 došlo k zmene zmluvného vzťahu dohodou o zmene k osobe účastníka konania zo dňa 5.11.2008, podľa ktorého zmluvného dojednania došlo medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou k dohode o zmene v osobe účastníka konania zmluvy, keď meno v pôvodnej zmluve ako A. S.Á. - J. U., bolo zmenené na fyzickú osobu účastníka, v tomto prípade odporkyne A. S.. Teda v ďalšom konaní vystupovala odporkyňa nie ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba a k tejto zmene došlo dňom podpísania dohody o zmene, t. j. dňom 5.11.2008.

Navrhovateľ aj napriek tomu, že nepredložil riadnu zmluvu o postúpení pohľadávok, vzhľadom na stanovisko druhostupňového súdu konal s účastníkmi a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom. Z listinných dôkazov vyplýva, že navrhovateľ si uplatňuje voči odporkyni istinu v celkovej výške 817,58 Eur na základe faktúr, ktoré sú predložené a to faktúra za obdobie od 15.5.2010 do 14.6.2010 splatná 5.7.2010, ďalej faktúra za obdobie od 15.6.2010 do 14.7.2010 splatná 5.8.2010 na 174,37 Eur, faktúra splatná 5.9.2010 za obdobie od 15.7.2010 do 14.8.2010 na sumu 94,81 Eur a faktúra z 15.8.2010 do 14.9.2010 na sumu 2,50 Eur splatná 5.10.2010, faktúra na 497,91 Eur za obdobie od 15.4.2011 do 14.5.2011 splatná 3.6.2011, v ktorej je účtovaná zmluvná pokuta vo výške 497,91 Eur. Z predložených dokladov vyplýva, že podľa Dodatku k zmluve z 2.12.2008, ale aj podľa ďalšej zmeny, dohody o zmene v osobe účastníka zmluvy z 5.11.2008 nevyplýva, že by súčasťou uvedených zmlúv boli všeobecné zmluvné podmienky. Z dodatku k zmluve z 5.11.2008, v ktorej došlo k zmene osoby účastníka konania z pôvodne dohodnutého účastníka konania A. S. - J. U., došlo k dátumu 5.11.2008 k zmluvnému partnerovi predstavujúcej fyzickú osobu A. S.. Teda súd v súdenom prípade aplikoval ustanovenia §-u 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa §-u 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa §-u 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

V tomto konaní odporkyňa namieta jednak individuálne dojednanie zmluvných podmienok, keď navyš tvrdí, že žiadne všeobecné zmluvné podmienky jej neboli ani len dané k dispozícii, nie že individuálne dojednané a na druhej strane vzniesla námietku premlčania, keď vo svojom písomnom podaní, ktorým ospravedlňovala svoju neprítomnosť na pojednávaní, uviedla, že nie si je vedomá nejakého dlhu, resp. zmluvnej pokuty z dôvodu absencie všeobecných zmluvných podmienok, ktoré jej neboli doručené a z dôvodu premlčania dlhu.

Podľa §-u 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Ustanovenie §-u 101 Občianskeho zákonníka vyjadruje zásadu, podľa ktorej ak zákon výslovne neustanovuje inak,

premlčacia doba je tri roky. Ide o zákonnú všeobecnú premlčaciu dobu, ktorú nie je možné meniť a to ani dohodou zmluvných strán. Dosiahnuť inú ako v záokne určenú premlčaciu dobu právnym úkonom je možné len vtedy, ak to zákon expresis verbis umožňuje. Takouto možnosťou je uznanie práva, ktoré určuje nový začiatok plynutia premlčacej lehoty. Vzhľadom na to, že v súdenom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah medzi poskytovateľom služby, teda dodávateľom a fyzickou osobou, premlčacia lehota v zmysle §-u 101 OZ je trojročná. Odporkyňa vznesla námietku premlčania, t. j. súd sa zaoberal splatnosťou jednotlivých faktúr a teda žalovaných súm. Pohľadávky fakturované faktúrami č. 7008502779 splatné 5.10.2010 na sumu 2.50,- Eur sa premlčali v trojročnej premlčacej dobe ku dňu 5.10.2013. Pohľadávka fakturovaná faktúrou č. 7007491526 splatná 5.9.2010 na sumu 94,81 Eur sa premlčala ku dňu 5.9.2013, ďalšia pohľadávka fakturovaná faktúrou č. 7006472969 splatná 5.8.2010 znejúca na sumu 174,37 Eur sa premlčala ku dňu 5.8.2013, pohľadávka fakturovaná faktúrou č. 7005473260 splatná 5.7.2010 na sumu 47,99 Eur sa premlčala ku dňu 5.7.2013. Vzhľadom na to, že žalobný návrh bol podaný dňa 20.6.2014, nie je premlčaná iba pohľadávka fakturovaná faktúrou č. 7104689750 splatná 3.6.2011, keď premlčacia lehota uplynula 3.6.2014 a aj táto pohľadávka bola uplatňovaná v žalobnom návrhu z 20.6.2014, teda ide aj v tomto prípade o pohľadávku premlčanú vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany odporkyne. K uvedenej pohľadávke, ktorá predstavuje v podstate zmluvnú pokutu, aj napriek tomu, že súd akceptoval vznesenú námietku premlčania, treba pripomenúť, že zmluvná pokuta je fakturovaná na základe jednostranného a nepreukázaného tvrdenia navrhovateľa, pretože odporkyňa namietala, že zmluvná pokuta s ňou nebola individuálne dojednaná a teda v zmysle §-u 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka bolo povinnosťou navrhovateľa preukázať jednak dojednanie zmluvnej pokuty a vôbec navrhovateľ nepreukázal, že by navrhovateľ ako súčasť zmluvy mal ujednanie o zmluvnej pokute, či už vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré však netvorili súčasť zmluvy o pripojení. Naviac v zmysle §-u 53 Občianskeho zákonníka inštitút zmluvnej pokuty je jedným z právnych prostriedkov zabezpečenia záväzkov. Ich zmyslom je zabezpečiť splnenie povinností, ktoré sú obsahom záväzkov. Účelom zmluvnej pokuty je donúť dlžníka hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zároveň má sankčný charakter, pretože účastník, ktorý poruší zmluvnú povinnosť, stíha nepriaznivým následkom v podobe vzniku ďalšej povinnosti zaplatiť peňažnú sumu v dohodnutej výške. Dohodnutie pokuty a jej výška je zásadne vecou vzájomnej dohody strán. Zmluvnú pokutu môžu dojednať iba osoby v postavení veriteľ a dlžník hlavného, zmluvou zaisťovaného záväzku. Výška zmluvnej pokuty stanovená pevnou sumou musí byť po zohľadnení všetkých okolností daného prípadu a možno ju považovať za neprimeranú práve s ohľadom na pomer medzi hodnotou zabezpečenej pohľadávky a výškou zmluvnej pokuty, ktorú by v takomto prípade bol dlžník povinný zaplatiť čo len za niekoľko dní omeškania. Výška zmluvnej pokuty plne závisí na dobe, po ktorú dlžník svoju povinnosť zabezpečenú zmluvnou pokutou neplní a musí byť výška tejto zmluvnej pokuty primeraná, čo možno usudzovať z celkovej výšky záväzku a dĺžky trvania omeškania. Opačný záver je neprijateľný, pretože by vo svojich dôsledkoch zvýhodňoval veriteľa a za iných podmienok zasa by mohol zvýhodňovať dlžníka.

V súdenom prípade mal súd preukázané, že na základe zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou zo dňa 2.12.2008, ktorá bola zmenená iba v osobe zmluvného partnera, keď z osoby právnickej A. S. - J. U., bol odberateľ služby zmenený Dodatkom zo dňa 5.11.2008 na fyzickú osobu A. S.. Z uvedenej zmluvy vyplýva, že doba viazanosti v tomto prípade je 24 mesiacov, to znamená, že doba viazanosti bola dva roky do 2.12.2010. Vzhľadom na omeškanie s plnením peňažného záväzku, ktorý bol od 5.7.2010 do 5.10.2010, je zjavné, že k omeškaniu plnenia záväzku fakturovaných súm za poskytnuté služby zo strany odporkyne došlo až v závere viazanosti, teda od polovice roku 2010 do októbra 2010, keď zmluvná viazanosť mala trvať do 31.12.2010. Teda je zjavné, že výška zmluvnej pokuty aj napriek tomu, že súd akceptoval vznesenú námietku premlčania nároku zo strany odporkyne, teda zmluvná pokuta vo výške 497,91 Eur je zjavne neprimeranou výškou záväzku, ktorý vyplýval zo zmluvy uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporkyňou a preto súd okrem premlčania nároku poukazuje aj na zjavnú neprimeranosť zmluvnej pokuty a zjavné porušenie §-u 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Preto súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Navrhovateľovi súd náhradu trov konania nepriznal ako neúspešnému účastníkovi v zmysle §-u 142 ods. 2 O.s.p.

Odporkyňa si náhradu trov konania neuplatňovala, preto súd rovnako ani jej náhradu trov konania neprisúdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline. (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).